

Bilag 1.BESTYRELSEN FOR KJØBENHAVNS
FONDSBØRS.*Kjøbenhavn, den 17. November 1925.**Til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.*

I § 16 i Lov Nr. 540 af 4. Oktober 1919 om Afholdelse af Fondsbørs saaledes som denne Lov er ændret ved Lov Nr. 278 af 30. Juni 1922, er foreskrevet, at Loven bliver at forelægge Rigsdagen til Revision inden Udgangen af Aaret 1925. Som det vil være det kgl. Ministerium bekendt, er denne Bestemmelse, der ikke fandtes i det af Regeringen forelagte Lovforslag, indsat ved Forslagets Behandling i Folketinget, jfr. Rigsdagstidende 1918—19, Tillæg B, Spalte 4563, og maa opfattes som et Udtryk for Ønsket om, at denne i dansk Lovgivning helt nye Lov, hvorved indførtes Tilsyn med Fondsbørsen, kunde blive taget op til fornyet Overvejelse, naar den havde virket i en passende Aarrække, saaledes at det blev muligt paa Grundlag af de indvundne Erfaringer at afgøre, om det maatte være ønskeligt at foretage Ændringer i Loven.

Allerede Aaret efter at Loven var traadt i Kraft, viste der sig imidlertid forskellige saadanne Forhold, som det var ønskeligt at ændre, navnlig i Bestemmelsen om Indførelsen af en lovordnet *Terminshandel* med Børspapirer. Et Forslag om Ændring i Fondsbørsloven fremsattes derfor i 1921 og gennemførtes som Lov i 1922. Ved denne Lov (Loven af 30 Juni 1922 om Ændring i Fondsbørsloven) aabnedes der Mulighed for Gennemførelse af en Terminsordning. Under Forhandlingerne paa Rigsdagen om Ændringsloven blev der fra forskellige Sider fremhævet, at det vilde være meget ønskeligt, at en Terminsordning var gennemført og prøvet i Praksis, inden Fondsbørsloven skulde revideres. En saadan Ordning har det endnu ikke kunnet lykkes at gennemføre, men der foreligger fuldt udarbejdet Forslag til Regler i saa Henseende, og Forslaget vil i den nærmeste Fremtid blive tilstillet det kgl. Ministerium. Derfra til dens praktiske Gennemførelse og dens Prøven i Praksis er der imidlertid endnu et godt Stykke Tid, og den af Rigsdagen ønskede Betingelse for at skride til Børslovens Revision vil saaledes ikke kunne opfyldes i den nærmeste Fremtid. Derimod er der ganske vist adskillige Forhold, som man fra Fondsbørs-Medlemmernes Side kunde ønske ændret, og blandt disse skal i første Række nævnes den urimelig lave Provisions-Sats for Salg af Obligationer samt den Medlemmerne ved Børsloven paalagte Udgiftsbyrde (Omkostningerne ved Statens Tilsyn). Denne er ikke mindst følt trykkende i den senere forretningsløse Tid. Til Belysning heraf skal anføres, at den gennemsnitlige ugentlige Omsætning paa Københavns Fondsbørs i Januar 1924 udgjorde for Obligationer 5,4 Mill. Kr., for Aktier 6,6 Mill. Kr. I Juni samme Aar henholdsvis 3,1 Mill. og 2,6 Mill. I Januar 1925 4,5 Mill. og 3,1 Mill., Juni 1925 3,1 Mill. og 2,3 Mill., September 1925 5,5 Mill. og 2,2 Mill.

Disse minimale Tal viser bedst den paa Fondsbørsen herskende Forretningsløshed, og det vil ikke findes unaturligt, at denne har styrket Ønsket om, at Omkostningerne ved Statstilsynet kunde overtages af Statskassen. Men tillige har det ogsaa været en Følge af de forretningsløse Tider for Fondsbørsen, at der ikke har været givet Anledning til at indvinde tilstrækkelig afgørende Erfaringer med Hensyn til Virkningen af Fondsbørsloven.

Fondsbørsbestyrelsen maa derfor finde det ønskeligt, at Loven ikke bringes frem til Revision, saaledes som bestemt i § 16, inden Udgangen af indeværende Aar, men at man søger at udskyde Revisionen endnu et Aar, til hvilken Tid man haaber at have indvundet Erfaring med Hensyn til Terminsbørsens Virkninger.

(Navn).